

Nicola Waite: “El Prelat estimava i volia estar amb la gent”

Nicola Waite pertany a l'Assessoria Central, òrgan directiu que ajuda al prelat de l'Opus Dei al govern de la Prelatura. Parla sobre els seus records de Mons. Xavier Echevarría: "Mentre parlava, podies percebre que estava en constant conversa amb Déu, senties que estava parlant amb Ell".

12/01/2017

Podria explicar-nos com va ser la primera vegada que va veure a Mons. Xavier Echevarría?

La primera vegada que vaig veure el prelat de l'Opus Dei jo no era catòlica. Ell estava sobre un escenari, en una trobada a l'aire lliure a Santiago de Xile, el 1997, parlant a un grup de persones -famílies, mares, pares- sobre com unir els continguts de la fe amb la vida diària.

Connectava amb ells. I això realment em va impactar. No entenia del tot les seves paraules, perquè en aquell moment no entenia gaire el castellà, però vaig veure que hi havia una connexió, que arribava a la gent. Mentre parlava, podies percebre que estava en constant conversa amb Déu -senties que estava parlant amb Ell-, i t'animava a fer el mateix. Per a

mi, que era nova en tot aquest món de la fe catòlica, que no havia tingut cap contacte anteriorment, va ser molt atractiu. Vaig sentir-lo i vaig pensar: 'jo vull això!

Com era el prelat com a persona?

Com era el prelat... Penso que se'n podrien dir moltes coses. Era algú que estimava la gent. Estimava a les persones i volia estar amb elles. Tenia una memòria extraordinària per recordar els aniversaris de la gent, les seves preocupacions, algun familiar que estava malalt. Un cop em va trucar i em va preguntar: "Has trucat a l'Antonietta?". L'Antonietta és la mare d'un sacerdot, Mn. Robin, que viu aquí a Roma. Em va dir: "Has trucat a l'Antonietta?". Li vaig dir: "Per què, Pare?" I em va dir: "Perquè avui és el seu 90è aniversari." Li vaig respondre: "Pare, no hi vaig pensar." I em va dir: "Truca-li de part meva. Digues-li que prego per ella. "Era

així. Sempre es recordava de les petites coses, dels petits detalls; volia estar a prop de les persones. Un cop algú li va preguntar: "Pare, com ho fa per recordar-se'n?", I va respondre: "Si reses, te'n recordes".

Podria descriure com era la seva manera de governar?

La manera de governar del Prelat em va impressionar des que vaig venir a Roma, fa sis anys. Primer, perquè quan vaig arribar només feia 11 anys que era de l'Opus Dei, i ell era un home de gairebé 80 anys, que tenia molta experiència, que havia viscut amb sant Josepmaria i amb el beat Àlvar del Portillo. Em va demanar que vingués a Roma per treballar amb ell. Em sentia completament inadequada -encara penso que em falta molta experiència-, però vaig notar la seva confiança des del primer moment. Ens encarregava tasques, coses a fer, i mai dubtava

que les tiraries endavant. Recordo que, quan només portava sis mesos a Roma, em va trucar i em va dir: "Podries fer un viatge als Estats Units, representant al Pare?". I no hi va haver temps a la conversa per dir-li: "No em sento preparada, em sembla que no puc". Sense paraules em va transmetre: "Tu pots fer-ho!". Amb la seva manera de ser et transmetia seguretat, s'esvaïen els dubtes. Treballant amb ell, m'he adonat que, simplement, ens impulsava. M'ha ajudat a arribar molt més enllà del que hagués imaginat.

Com va impulsar les famílies i la Nova Evangelització?

Una de les coses en les que el Pare ens va animar a treballar va ser en suport de les famílies. Amb motiu del Sínode de la Família que el Papa Francesc ens va convidar a viure en l'Església. Amb la publicació de

l'Amoris Laetitia, el Pare ens va estar animant a treballar en totes aquestes línies que el Papa ens anava plantejant. Recentment, el Pare va tenir una reunió amb famílies que impulsen cursos per donar suport a matrimonis, en els quals les parelles participants discuteixen sobre alguns casos, sobre com fer que la vida en família sigui més feliç. Solia dir sempre als matrimonis que s'estimessin primer l'un a l'altre, i després als fills. Que s'estimessin fins i tot malgrat les dificultats i desafiaments de la vida de família, i els animava a superar junts aquests obstacles.
